

GONIEC KRAKOWSKI

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 2 szpaltach (szerokość szpalty 45 mm) po 72 grosze. Dla poszukujących pracy po 20 groszy. „Marginesowa” po złotych 3.— za 1 mm w 1 szpalcie (szerokość szpalty 45 mm).

Rok IV.

Nr. 215.

Kraków, wtorek 15 września 1942

Nadesłane, a nie zamówione przez Redakcję rękopisy będą zwracane autorom jedynie wówczas, gdy dołączone zostaną znaczki pocztowe na opłacenie przesyłki zwrotnej. Prenumerata miesięczna 4.50 Zł., z odnośnikiem do domu 5 Zł. Na prowincji dopłata porta. Konto czekowe: Warszawa 658.

Bitwa o Stalingrad

największą bitwą kampanji wschodniej

Bolszewicy ponoszą dalej ciężkie straty. — Daremne próby ataku Sowietów pod Rzewem i nad Newą.

Berlin, 14 września. Dotychczasowe działania bojowe w rejonie Stalingradu miały następujący przebieg:

W dniu 24 sierpnia wojska niemieckie przekroczyły na północny zachód od Stalingradu, wśród nieustannych walk, rzekę Don, posuwając się w dalszym ciągu daleko na wschód, osiagając w dniu 2 września rzekę Wołgę oraz odcinając Stalingrad od północy od wszelkich prób sowieckich, mających na celu odciążenie tego punktu.

Od dnia 26 sierpnia przeprowadzano ataki na Stalingrad od strony zachodniej, a w dniu 4 września czołowe oddziały ofensywne armji niemieckiej osiągnęły zachodnie przedmieście miasta. Trzecie uderzenie dokonane zostało z południowego zachodu, z rejonu pomiędzy Sałem i Donem tak, iż w dniu 31 sierpnia osiągnięto punkt, znajdując się w odległości 25 km na południe od miasta. Ruchowa walka wielkich jednostek oznaczona została zgodnie w sprawozdaniach niemieckich jak i sowieckich, jako najcięższa i największa bitwa w kampanji wschodniej.

DNB dowiaduje się z miarodajnych kół wojskowych następujących dalszych szczegółów:

Po zdobyciu wielkiej ilości bunkrów wojska niemieckie wśród walki krok po kroku posuwały się w kierunku krańca miasta. Bunkry betonowe i wykopane w ziemię ciężkie czołgi niszczone przy pomocy miotaczy płomieni i wiązańek granatów. Samoloty bojowe i nurkowe skutecznie wspierały atak niemiecki, bombardując najważniejsze ośrodki oporu sowieckiego oraz głęboko ukształtowane pozycje.

Bolszewicy stawiali bardzo zacięty opór.

Od wschodniego brzegu Wołgi oddziały sowieckie przystąpiły do walki samolotami bojowymi i ciężką artylerią. Wszelkie ich próby, mające na celu przełamanie okrążającego frontu, spełniły na niczym wśród bardzo krwawych dla nich strat.

Na południowy zachód od miasta oddziały pewnego niemieckiego korpusu pancernego zajęły dominujące wznieślenia, ciągnące się aż po Wołgę.

Tem samym Stalingrad odcięty został od rzeki zarówno na północy, jak i na południu.

W czasie tych walk zniszczono 15 ciężkich czołgów sowieckich, 22 działa oraz wielką ilość działek przeciwpancernych. Myśliwce niemieckie, włoskie i rumuńskie zestrzeliły 49 samolotów sowieckich, a artylerja przeciwlotnicza 10 maszyn. Komunikacja kolejowa z Astrachanem kilkakrotnie przerwana została bombami niemieckimi. Dotkliwie również trafiono bolszewicki ruch dowozowy na drogach i kolejach. Zniszczo-

no pociągi transportowe, wiozące wojsko i materiał wojenny.

W rejonie Noworosyjska

w piątek wydarto bolszewikom ostatnie baterje nadbrzeżne. Kontrataki bolszewickie, które po przygotowaniu artyleryjskim i bombardowaniu lotniczym przeprowadzono z wielką zaciętością na te ważne pozycje, zostały rozbite wśród ciężkich strat dla bolszewików.

W północno-zachodniej części Kaukazu, wśród ciężkich warunków terenowych, dokonano szeregu lokalnych ataków, przy czym w zażartej walce wręcz zdobyto ważne wznieślenie. Celem zabezpieczenia przejść wojska niemieckie **niejednokrotnie wśród gwałtownej burzy śnieżnej** spinać się musiały po stromych zboczach, pokonując szczyty wysokości prawie 4.000 metrów, które, mimo oporu bolszewików, zajęto. W samych tylko walkach u stóp Karakaiki bolszewicy stracili 300 zabitych o-

bolszewicy skoncentrowali swoje ataki ponownie na obszarze Rzewa.

Skoncentrowali oni do ataków 6 dywizji strzelców i 6 brygad pancernych oraz wzmogli działalność swej artylerji i lotnictwa okresowo do najwyższego natężenia. **Mimo tego, wszystkie te ataki sowieckie odparto wśród zaciętych zmagani, częściowo w przeciwdzierzeniach.** W rejonie tym w ciągu 2 dni w walkach na bliski dystans zniszczono 55 najcięższych czołgów sowieckich. Niemieckie samoloty bojowe celnymi bombami zniszczyły liczne pozycje artylerji i dział przeciwlotniczych, ponadto zestrzelono 12 samolotów sowieckich.

Na froncie rzeki Wołchow

niemiecki oddział szturmowy zniszczył 24 sowieckie placówki bojowe. Koło przyczółka mostowego nad Wołchowem rozbito 4 ataki bolszewickie, przy czym zniszczono 12 czołgów.

Na południe od jeziora Ładoga

bolszewicy zaatakowali w dniu 12 września kilkakrotnie pozycje niemieckie, rzucając do ataku przeważające siły oraz silne zespoły broni pancernej. Wszelkie te ataki zostały opamowane i rozbite ogniem niemieckiej artylerji, zanim jeszcze formacje sowieckie wyszły z obszaru swych pozycji przygotowawczych. Piechota niemiecka, wsparta eskadrami samolotów bojowych, rzuciła się do kontrataku i zdobyła szturmem białą bronią szereg ważnych punktów operacyjnych.

Na froncie nad Newą

usiłowali bolszewicy utworzyć w dniu 12

raz 557 jeńców, jak również wielką ilość karabinów maszynowych.

Na odcinku rzeki Terek

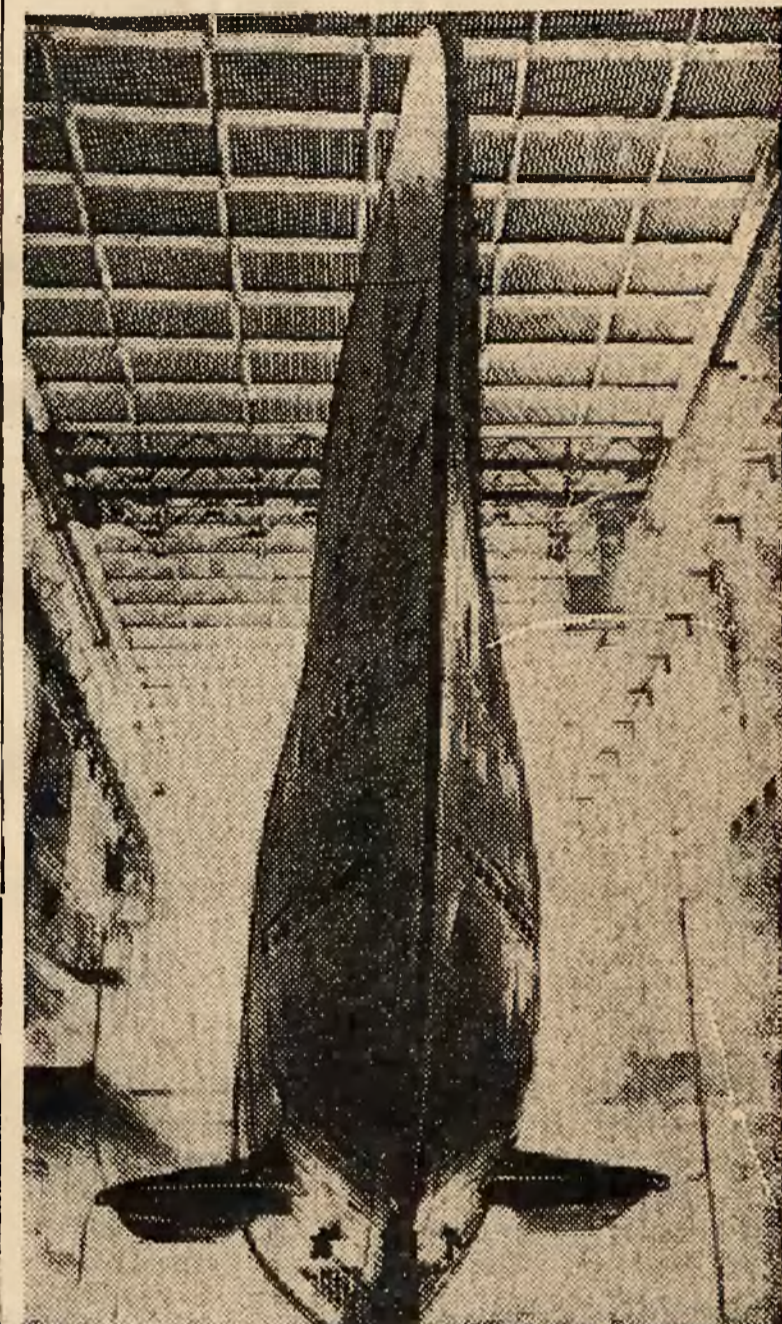
wojska niemieckiej broni pancernej po przełamaniu silnie rozbudowanych stanowisk wyżynnych, posunęły się dalej na wschód, oraz rozbiły grupę wojsk sowieckich, gotującą się do akcji.

Na froncie Donu

piechota niemiecka odparła w kontrataku atak bolszewicki, dokonany w sile jednego pułku i wzięła przytem do niewoli 300 jeńców. Poza tem zarówno na froncie Donu, jak i na odcinku bojowym wojsk słowackich, zaznaczyła się tylko lokalna działalność bojowa.

Podczas gdy w rejonie na południowy zachód od Kalugi oraz północny zachód od Mjedynia nie dokonywano żadnych działań zasługujących na szczególniejszą uwagę.

Bezpieczna osłona przed atakami powietrznymi.

Bunkry, zbudowane z betonu i stali stanowią bezpieczną osłonę przed alianckimi atakami z powietrza. Bunkry te buduje na wybrzeżu Atlantyku znana „Organizacja Todta”, wznosząc twierdze, które zdolne są wytrzymać najcięższe nawet bomby. Oryginalne wrażenie budzi kadłub łodzi podwodnej, schowanej w takim bunkrze, widziany od dołu. Ze zdjęcia tego widać, jak głębokim w istocie rzeczy jest kadłub łodzi podwodnej.

kowe skutecznie zwalczały sowieckie obozy wojskowe koło Eima Guba na półwyspie Rybackim i zestrzeliły 13 sowieckich aparatów przy stracie jednej własnej maszyny.

Roosevelt żąda naczelnego dowództwa

Zurych, 14 września. Ostatnio po raz pierwszy publicznie omawiano żądanie Roosevelta w sprawie przyznania mu naczelnego dowództwa wszelkich narodów, mówiących językiem angielskim. Kwestja ta oficjalnie sformułowana została przez b. posła kanadyjskiego w Waszyngtonie, Duncan Harridge.

Odnośne roszczenie Ameryki Północnej, a przede wszystkim prez. Roosevelta, uzasadnia się tem, iż aljanci nie mogą prędzej wygrać wojny, dopóki wszystkie narody, mówiące językiem angielskim, nie zjednoczą się pod jednym dowództwem. Zdaniem prezydenta, on sam tylko nadaje się do spełnienia tego zadania.

Polityczne koła Szwajcarii wyrażają swoje zdziwienie z faktu, iż Harridge domaga się mianowania prezydenta Stanów Zjednoczonych naczelnym dowódcą, przez

angielskiego premiera. Wsuniecie tego rodzaju zadania uważają tutaj za bardzo wyraźne potwierdzenie okoliczności, iż Roosevelt domaga się nowych pełnomocnictw dyktatorskich. Fakt, iż będzie on miał do pomocy sztab generalny, złożony częściowo z Amerykanów, częściowo z Anglików, uważają tutaj jedynie jako istniejący pro forma.

Również dalsze uzasadnienie b. posła kanadyjskiego, podające, iż Roosevelt obecnie stoi na czele 2/3 wszelkich ludzi, mówiących językiem angielskim, oraz, iż jedynie Waszyngton wchodzić może w rachubę, jako naczelną główną kwatery demokracji, gdyż Londyn znajduje się już w strefie bojowej, uważa się tutaj ogólnie jako coś, co nie przychodzi zupełnie niespodziewanie, zwłaszcza, jeżeli się śledzi kierunek polityki Roosevelta.

Odwrót bolszewików odbywa się w panicznym nastroju. Skutkiem szybkiego ataku wojsk niemieckich nie są oni w stanie wycofać swego sprzętu wojennego, który zalega drogi i pola. Na zdjęciu na lewo widzimy samochody i działa sowieckie, porzucone podczas przeprawy w odwrocie przez jedną z rzek na Kaukazie. Na prawo widzimy posuwanie się wojsk niemieckich przez stęgi pod Stalingradem.

